

NORDLI-RIVINGEN

NORDLI: En saga blott.

Minner om et østblokkregime

Jeg har med undring fulgt rive-saken på Nordli. Selvsagt måtte jeg opp for å se huset etter at kommunen hadde vedtatt å rive. Det var en underlig følelse å se hvordan fasaden mot veien var hel, mens man på baksiden, klokken seks om morgenen etter vedtaket, hadde rasert så mye at man kunne føle seg trygge på at bygningen var sikret å skulle bli jevnet med jorden. Hvorfor slikt hastverk? Var noen redde for at Riksantikvaren eller andre skulle våkne og undersøke bygningen grundigere? Vet vi egentlig hvor gamle de eldste deler av bygningen er?

Så kan vi i dag tirsdag 20. oktober lese i RB at Sørums kommune

har anmeldt Ola Fjeldheim for å ha tatt seg inn i bygningen. Fjeldheim er kjent som en av de som virkelig kan vurdere slike gamle bygninger som Nordli. Tåler ikke Sørums kommune andres meninger? Kommunens opptreden får tankene til å vandre til de gamle østblokkregimer og enkelte andre totalitære land hvor opposisjonelle trakasseres og innsyn hindres.

Hvorfor alt dette oppstyr? Hadde noen spurt Eva Joly, så hadde hun sikkert også denne gangen svart; følg pengestrømmen. Eller er dette bare et eksempel på en kommune med inkompetent ledelse og dårlig vurderingsevne?

Hva med de andre Romerikskommunene - har de kompetanse til å greie å sikre at viktige kulturminner blir tatt godt vare på? Nordlisaken viser at det er på tide at kommunene får vurdert hvilke resurser de har på dette området. Er man ikke forberedt, er det lett å dumme seg ut slik Sørums har gjort i denne saken. Det er synd for folk i Sørums at de er fratatt dette kulturminne. Det tar minst 220 år å skape et nytt bygg med like lang historie.

Lars Arne Rørtveit
Brårud